

Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18.06.1996, sp. zn. 4 Cmo 386/96, ECLI:CZ:VSOL:1996:4.CMO.386.1996.1

Číslo: 31/1997

Právní věta: Požadavek určitosti peněžité sumy ve smyslu ustanovení článku I, § 1 bod 2 zákona č. 191/1950 Sb., uvedené ve směnce, se vztahuje nejen na číselné nebo slovní vyjádření peněžité částky, ale i na měnu, v níž má být zaplacen. Směnka, která obsahuje údaj o peněžité sumě v měně, která v den jejího vystavení neexistovala, není platnou směnkou.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 18.06.1996

Spisová značka: 4 Cmo 386/96

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Směnky

Předpisy: 191/1950 Sb. Čl. I
§ 1 bod 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

31/1997 Jo.

Požadavek určitosti peněžité sumy ve smyslu ustanovení článku I, § 1 bod 2 zákona č. 191/1950 Sb., uvedené ve směnce, se vztahuje nejen na číselné nebo slovní vyjádření peněžité částky, ale i na měnu, v níž má být zaplacen. Směnka, která obsahuje údaj o peněžité sumě v měně, která v den jejího vystavení neexistovala, není platnou směnkou.

(Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci z 18. 6. 1996, [4 Cmo 386/96](#))

Krajský obchodní soud v Brně rozsudkem ze dne 11. 8. 1995 zamítl žalobní návrh žalující společnosti s r. o. proti žalované společnosti s r. o. o zaplacení směnečné pohledávky 47 822 Kč s postížními právy.

Vrchní soud v Olomouci k dovolání žalobce svým rozsudkem rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Odvolací soud vyšel ze zjištění soudu prvního stupně, že na směnce ze dne 7. 2. 1994, vystavené žalobcem na vlastní řad, akceptované žalovaným, který je zároveň označen jako směnečník, a platné

dne 7. 4. 1994 je směnečná suma 47 822 doprovázena jak v ciferném, tak i ve slovním vyjádření údajem měny Kčs. Toto zjištění není nijak sporné a je nutno posoudit výlučně otázku, zda tento údaj vede k neplatnosti směnky nebo ne.

Nutnou součástí listiny, má-li být platnou směnkou cizí, musí být podle ustanovení článku I, § 1 bod 2 zákona č. 191/1950 Sb. bezpodmínečný příkaz zaplatit určitou peněžitou sumu. Požadavek určitosti peněžité sumy, uvedené ve směnce, je přitom nutno vztáhnout nejen na samotné slovní nebo ciferné vyjádření částky, ale i na měnu, která má být placena. Musí tedy jít o měnu, kterou lze za směnku zaplatit buď přímo nebo alespoň při použití ustanovení článku I, § 41 odst. 1 zákona č. 191/1950 Sb. V době vystavení směnky nebyla bývalá koruna československá (zkratka Kčs) existující měnou nejen na území České republiky, ale ani nikde jinde; není tedy přesně určeno, kolik má být za tuto směnku zapláceno. Proto uvedená směnka ze 7. 2. 1994 neobsahuje určitý údaj o částce, která má být za ni zaplácena; nelze ji tedy jako platnou směnku označit.